

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym pi-
pierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

N^{ER} 77.

Pojedynczy numer na zwyczaj-
nym papierze gr. 10.

ŚRODA DNIA 29 WRZEŚNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 5, 549	+ 7. 4	100	połud: za. słaby	Pochmurno	
28. 12	„ 6. 550	+ 8. 7	100	połud: mocny	„ „	
3	„ 6. 609	+ 8. 8	100	„ średni	„ „	
9	„ 7. 910	+ 8. 9	100	„ słaby	„ „	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 24 września. — HERNANI czy-
li HONOR KASTYLSKI, dramat Wiktora Hugo,
wytłumaczony na język polski przez S. B.,
opuścił już prasę w drukarni puławskiej i
sprzedaje się po wszystkich księgarniach, na
lepszym papierze po złp. 4, na gorszym po
złp. 2. — Dowiadujemy się zarazem, iż w
też samy drukarni podany został do druku
Pamiętnikow J. U. Niemcewicza o Polsce tom V.

Dnia onegdajszego nasz wirtuoz JP. Fryd:
Chopin, w obec licznych zgromadzenia arty-
stów i amatorów muzycznych, w swém mie-
szkaniu, z powszechnem zadowoleniem, grał
pierwszy raz drugi koncert swej kompozycji.

Donoszą z Petersburga, iż w miesiącu
bieżącym, mają być zaprowadzone dyliżanse
między Petersburgiem i Warszawą, tudzież
między Moskwą i Warszawą. Dyliżans taki
co 4ty dzień ma wychodzić, tak z Moskwy
jak z Petersburga. Ułatwienie tym sposo-
bem podróży i komunikacji między stolicami
Rosyi i Polski, niemałe dla handlu o-
biecycwać powinno korzyści.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ 16 września. — Monitor z dnia
8 b. m. zawiera następujący rapport kom-
missyi miejskiej do Króla, podpisany przez
deputowanych Lobau, Andry de Puyravau,
Schonen i Mauguin. — „Dnia 28 Lipca
gdy w całym Paryżu krwawy bój się toczył,
wszystkie władze zawieszono były, lud żądał
dowódców posiadających zaufanie narodu, któ-
rzyby jego krokami kierowali. — Z rana d. 29
gdy jeszcze walka nie była rozstrzygnięta,
postanowili zgromadzeni deputowani zająć się
losem oyczyzny. Najwyższą władzę wojsko-
wą ofiarowali generałowi Lafayette, a kieru-
nek działań generałowi Gérard. — Zarazem po-
stanowili, aby wybrana kommissya pod na-
zwaniem KOMMISSYI MIEJSKIEJ, opatrzona
wszelką władzą, jaka tylko okoliczności wy-
magały, udała się natychmiast na ratusz i
kierowała sprawami. Trudnoby było opisać
zaburzenia, które się podówczas na ratuszu
działy, on bowiem był stanowiskiem naya-
wziętszej walki: trzy razy go zdobyto i trzy
razy utracono; mury zupełnie zostały od kul
podziurawione. Tłum ni zmierny przycho-
dzących i odchodzących oblegał ciągle ratusz;
żądał rozkazów, a nikt się nie znalazł, któ-
rzyby je mógł wydawać. Skoro się rozgłosiło,

że członkowie izby objęli stér tymczasowy, każdy był posłusznym. Kommissya miejska musiała naprzód władze organizować, do czego mogła tylko obecnych deputowanych powołać: następnie prowadzenie finansów poruczyła baronowi Louis, sprawy polityczne P. Bavoux, pocztowe zaś P. Chardel. Jeszcze teyże nocy z dnia 29 na 30 lipca, rozesłano gońców z Monitorem, który donosił o zwycięstwie. Ażeby zaś prowincye jak najszybciej o zasady wypadkach uwiadomić, zajęto telegrafy. Jeszcze d. 30 lipca tymczasowy kommissarz wydziału skarbowego (Louis) troskliwy o skarby algierskie, uczynił nam zapytanie, czy linia z Paryża do Tuluzy jest wolną? P. Marchal otrzymał polecenie, aby się udał do administracyi telegrafów i teyż stósownie wydał rozkazy. Administratrowie odmówili posłuszeństwa, lecz w godzinę usunęto ich od urzędów. Panu Marchal powierzono dyrekcyę i instalowano go. — Burmistrzowi z Montmartre polecono urządzić na nowo stacye swego okręgu, i w kilka minut doszło pismo telegraficzne do Tuluzy z doniesieniem o zwycięstwie. Ustanowienie na nowo burmistrzów, było równieź nayszybciej naszym staraniem. Władza ta była niezbędną, do przywrócenia porządku, utrzymania spokojności, rozdzielania wsparcia pomiędzy rannych, i do ułatwienia służby gwardyi narodowej. Niepodobieństwem było burmistrzów, a nawet adjunktów zanominować; brakło bowiem czasu, a przy natłoku interesów, nienaylepszy zrobiliśmy wybór. Postanowiono z głosujących na ostatnich wyborach paryzkich municypalność utworzyć, wykonanie czego poruczono jednemu z kommissarzy. Gorliwość obywateli nadzwyczajnie okazała się czynną. W następnych dniach, nowa tymczasowa zwierzchność działała z taką względnością i energią, jak gdyby władza już oddawna istniała. Instalowani burmistrze stanowili względem ślubów małżeńskich i innych aktów w życiu obywatelskim. Powiększające się w każdym momencie czynności, wymagały nieodbitnie urzędzenia kommissyi do wydziału spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, oświecenia publicznego i spraw zewnętrznych. Dla tych powodów zmuszeni byliśmy radę departamentową paryżką przekształcić. Pomiedzy członkami rad dawney, znajdowało się wielu, stale przeciwnych ustosowaniu dawnego rządu i obeznanych z czynnościami; tym, nowych dodaliśmy kol-

legów. Oprócz tych rozporządzeń organizacyjnych, wydano mnóstwo szczególnych postanowień. Trzeba było prędko działać a mało radzić. Od d. 29 lipca starała się kommissya zabezpieczyć utrzymanie biblioteki, muzeów i innych zakładów publicznych. Dostatecznym było poruczyć nad nimi zwierzchnictwo obywatelom. Ponieważ laternie wszędzie dla obrony poniszczone zostały, nakazano illuminacye. Musiano mieć także staranie o żywność tych obywateli, którzy przez dwa dni walczyli. — Kommissya nie miała magazynów pod swoim rozporządzeniem; walczaczy nie przyjęli pieniędzy, które im posłano. Od d. 31 wydawane kwity na dostawę produktów żywności. Zaopatrzenie stolicy w żywność nabawiło niespokojności; lecz przekonano się potem, że nagromadzone zapasy na miesiąc wystarczą; z tem wszystkiem myślano o powiększeniu tychże. Ofiarowane dostawy zostały przyjęte, a władza wojskowa otrzymała rozkaz zabezpieczenia ulic miasta dla publiczney spokojności, z zachowaniem jednak potrzebney ostrożności. Nie zapomniano także potrzebom handlu zarazić: wydane rozporządzenie z d. 31 lipca przedłużyło termin ostateczney wypłaty do dni 10 i zabroniono wszelkiego poszukiwania. Wiele miast handlowych przyjęło też postanowienie. Pomijamy wiadomości o deputacyach, adressach, zasilkach pieniężnych i środkach pomocy dla pomieszczenia innych miast mieszkańców, przybywających nam w pomoc i t. p. Często zmuszeni byliśmy rozporządzać pieniędzmi publicznymi. Brałiśmy pieniądze z kasy miejskiej i policyjney; wszelako W. K. Mość uznasz za słuszną, iż nie samo miasto Paryż powinno ponosić wydatki dla dobra ogółu. — Przystępujemy do części polityczney wypadków. Dnia 28 e. godzinie 2 po południu, z polecenia deputowanych, 5 z ich grona udało się do księcia Raguzy, i domagało się odwołania rozkazów, aby tym sposobem dokonać pośrednictwa, między ludem a wojskiem. Marszałek odmówił wstrzymania kroków wojennych, lecz podjął się, tronięci przedstawić wianie uczynić, chociaż mało zdawał się mieć nadziei, aby pożądany osiągnął skutek. — X.azę Polignac będący podówczas w gł. wney kwaterze, rozkazał dopntowanym oświadczyć, którym niechciał dać posłuchania: że wydane rozkazy nie będą bynajmniej odwołane. — Następnego dnia do iero walka rozstrzygnęła los kraju. Wieczorem przybyła de-

putacya z St. Cloud do ratusza, złożona z Panów Semonville, d'Argout i Vitrolles. Przyrzekano zmianę ministrów tudzież odwołanie wydanych rozporządzeń. Kommissya odesłała kommissarzy, którzy nie złożyli żadnego piśmiennego dowodu swego poselstwa, do zgromadzenia deputowanych. Tymczasem zewsząd dochodziły nas zatrważające wieści. Między innymi mówiono, że miano w nocy na Paryż uderzyć. W rzeczy samej z Vincennes wysłano 40 dział, a z Orleanu nadchodził pułk szwajcarów. Z powodu tego podwojono strażę.— Patrole przechodziły ciągle po ulicach Paryża, a przy najmniejszym poruszeniu, lud gotowy był do boju. Dni 30 i 31 lipca, były jeszcze pełne zaburzeń.— Ulce miasta były okryte ludem.— Wieść o przedwstępnych umowach rozszerzała się.— Przybył nowy kommissarz z St. Cloud, aby poprzędno wydane rozporządzenia odwołać. Lecz już było za późno, zająśniała b. wiem dla kraju nowa przyszłość pod rządami namiestnika, którego deputowani do objęcia najwyższej władzy powołali. Aby wzburzone umysły nieco uspokoić, wydano natychmiast odezwę.— Z odebranych listów dowiedziano się, że obda pod St. Omer jest w poruszeniu ku Paryżowi. Rozkazano utworzyć 20 pułków ruchomej gwardii narodowej, z płacą po 1 1/2 franka dziennie, które regularnie płacano. Od 30 lipca myślano także o utrzymaniu klejnotów korony.— Officer gwardii narodowej z przydanym mu tubilerem nadwornym Bapst, otrzymał rozkaz przejrzenia, czyliby nie były naruszone. Dowiedziano się że zniknęły. Jenerał Lafayette, którego o tém wiadomiliśmy, wydał przez adjutanta swego Poque-Beauvais, naysurowszy rozkaz, aby natychmiast były zwrócone.— Ten otrzymał od jenerała i od nas pełnomocnictwo, wszystkich urzędników tak cwilnych jak i wojskowych wezwać na pomoc, by i przemocą nawet klejnoty korony odzyskać, lecz przytém oddalenie się familii królewskiej z Francji zabezpieczyć.— Zebrał więc znaczną siłę gwardii narodowej. Przy Rambouillet został wprawdzie jako posłaniec rozeymowy ciężko ranny, lecz klejnoty korony zostały skarbowi zwrócone. Przy tej okoliczności pozwoliła sobie kommissya śmiało wydać rozporządzenie. Na mocy doniesienia, że w pewnym domu należącym do rodziny królewskiej, znaczne złożone są skarby, kazała go zapieczętować i zapie 100,500 franków tamże zna-

leziony, przyaresztować. Minister skarbu wyrzecz w tej mierze. Karol X. chciał jeszcze w Rambouillet pozostać. O godzinie 9 z rana otrzymała kommissya wezwanie, iżby posłano po 500 ludzi gwardii narodowej z każdego burmistrzostwa, na pomoc władzy wojskowej. W pół godziny wydane rozporządzenie, zostało wykonane. O 11 godzinie 10,000 gwardii narodowej zebrało się na polach Elizejskich, i nim korpus doszedł do Congneux, prawie się już potroił.— Karol X. udał się do Cherbourg.— Wszystko to było dziełem 3 dni i 3 nocy., — Rapport kończy się publicznym podziękowaniem adwokatom Mérilhou, Odillon Barot, Barthe, Isambert, Plougoum i Aylies, oraz autorom Baude i Comte, za czynny udział w tak trudnej pracy.

BRUNŚWIK 16 września.— W skutek tutejszych zaburzeń i wyjazdu panującego księcia, brat jego zaproszony został do stolicy tego księstwa. Zgromadzili się tam stany w celu narad w terażniejszych okolicznościach.

BELGRAD 2 września.— W skutku ostatnich zdarzeń, wszystkie miasta Albanii, pozbawione przez okrutny zamach wielkiego wezyra swych wodzów, postanowiły poddać się sułtanowi.— Zdaje się, że rokasz w tej prowincji, który Portę tak bardzo niespokojną czynił, można już za ukończony uważać.

MEXYK 26 czerwca.— Gazeta *Quila* daje następujące wyjaśnienie o odkrytym zamachu na życie jenerała Bustamante: "Drugim sierżant F. Leon od 7go batalionu, stojącego na straży w narodowym pałacu; namawiany był d. 21 wieczór od nieznanomych osób, ofiarujących mu 300 dolarów, ażeby odwrócił baczność straży, tak, iżby w nocy pewna liczba zbrojnych dostać się mogła do pałacu dla zamordowania viceprezydenta. Sierżant doniósł zaraz o tém officerowi. Ten udał, jakoby zezwalał na to póki nieotrzymał 60 dolarów z ofiarowanych pieniędzy i niepoznał złoczyńców, którzy go przekupić chcieli; co gdy nastąpiło, kazał z nich 6 zaraz uwięzić. Poniędzy niemi znajdował się chorąży Echeverria, którego wzięto zaraz do ścisłego badania, a sierżant Leon teyże chwili wyniesony został na porucznika. Uwięziony także został, jako należący do tej sprawy chorąży Bonilla, adjutant przy jenerale Guerrero. Chorąży Echeverria oddany pod sąd, oświadczył: iż jeżeli rząd zabezpieczy mu życie, odkryje cel i plan spi-

sku, wraz z wchodzącymi do niego osobami. Na odpowiedź, iż takowe przebaczenie przechodzi moc rządu, wyraził: iż ofiarowane zeznanie uczyni nawet bezwarunkowo. W skutku więc jego zeznania, uwięziony został deputowany Gondra, który za uwolnienie siebie ofiarował 100 uncyi. W domu jego znaleziono całą korespondencją, którą z Guer-rere i innemi fakcyonistami prowadził. Ze wszystkiego okazuje się: że zrobiony był plan do wykrzyknienia Guerrero prezydentem; w tym celu zamordować miano najpierwey viceprezydenta, a potem inne oznaczone osoby.

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

*Cena zboża w Warszawie i na Pradze
jednego korca, od 13 do 20 września.*

Jęczmień . . .	od zł. 10 gr. 15 do zł. 12 gr. 15
Owies . . .	— 8 — — — 10 — —
Pszonica . . .	— 25 — — — 30 — —
Żyto . . .	— 14 — 15 — 16 — —
Groch . . .	— 15 — — — 18 — —
Fasola . . .	— 24 — — — 28 — —

GDANSK 16 września. — W cenach pszenicy panuje cisza; żyto zaś przeciwnie dosyć się dobrze utrzymuje; dobre jego gatunki płacono po 220 zł. wszystkie zaś lepsze po 225. Z pewnością jednak spodziewają się, iż pszenica w krótko dozna pomniejsziny bardzo dla siebie zmiany; znaczna nawet liczba mających zapasy, usuwa się w tej nadziei dziś od targu.

— Dnia 20. — Żyto u nas ciągle jest poszukiwane; za ważkę 118 f. w dobrym gatunku, płacono po 230 zł. Przeciwnie się dzieje z pszenicą, cenę jej nawet zdaje się zmniejszać bardziej jeszcze; za ważką 128 f. płacono na ostatnim targu po 400 zł.

Wexle zdają się dziś cokolwiek lepiej utrzymywać; w Warszawie znaczna ich liczba była zbrywana; lecz niemożna było znaleźć potrzebujących.

ROZMAITOŚCI.

Wojska Europy składają się teraz z 2,500,000 ludzi. — W Danii wypada jeden żołnierz na 51 mieszkańców; w Rosji na 51; w Szwajcaryi, na 60; w Prussach na 57; w Szwecyi i Norwegii na 83; w Turcyi na 92; w Bawaryi na 113; w Austrii na 118; w Niderlandach na 119; we Francyi i Por-

tugalii na 139; w Sardynii na 163; w W. Brytanii na 229; w Neapolu na 247; w Hiszpanii na 278; w Toskanii na 318, a w kraju kościelnym jeden na 431 mieszkańców.

PRZEPOWIEDZENIE ZIMY.

Gazeta Wrocławska zawiera następujące dostrzeżenie: Przez ostatnie 10 lat sprawdziło się: że gdy średnia temperatura ciepła w miesiącach lipcu i sierpniu jest do siebie podobną, więc następuje *średnia*; jeżeli zaś miesiąc lipiec jest chłodny, *ładogoda*; a gdy tenże miesiąc znacznie gorący, natenczas będzie *tęga zima*. Przypuściwszy, że te dostrzeżenia były rzetelne, i że tą razą podobnieby się sprawdzić miały; tedy spodziewać się należy, ponieważ średnia temperatura ciepła w obu wzmiankowanych miesiącach była prawie zupełnie równa: że *tegoroczna zima będzie mierna*.

Po wszystkich nlich małego miasteczka Armagh w Irlandyi, ogłoszono dnia 2 września r. b. (*) następujące komiczne obwieszczenie: "Uwadamia się mieszkańców do bregu miasta Armagh, że dla niestełej pogody, zaćmienie słońca, które dzisiejszego wieczora nastąpić miało, z rozkazu Przewodnego Magistru, aż do dalszego czasu odłożone zostaje. O dniu i godzinie na ten cel przeznaczoney, wyjdzie stosownie w swoim czasie uwadomienie.....," —

Gdy za prezydentami wsławionego Jeffersona, podano plan do rznięcia kanału, który miał łączyć Erie i Hudson; Jefferson oświadczył, iż to jest urojeniem i dziwactwem myśleć teraz o podobnym przedsięwzięciu. Dopiero za lat 100, dodał szanowny prezydent, będzie można się odważyć na prowadzenie kanału przez pustynie 100 godzin rozległe. Tymczasem tenże prezydent doczekał tego, że jeszcze za jego życia, pustynie te zaludniono i kanał zupełnie ukończony został. Myślano, że w pierwszych latach corocznie przewiezionych będzie tylko 200,000 beczek ładunku; tymczasem zaraz w roku pierwszym 600,000 beczek spławiono. Tak to zupełna wolność przemysłu i handlu, przewyższa najśmielsze oczekiwania.

* Jak wiadomo d. 2 września, było zaćmienie słońca, widzialne w całej Europie.